

ภัย

พิ

บัติ

“พระทัยของฟาโรห์กระด้างและไม่ยอมปล่อยชนชาติ
อิสราเอลไป จึ่งดังที่พระยาห์เวห์ตรัสผ่านทาง
โมเสส” อพย. 9:35

เมื่อประชากรของพระเจ้าเผชิญกับสงคราม พระเจ้าทรงบัญชาให้พวกเขา
เจรจาเงื่อนไขสันติภาพก่อน หากไม่สามารถบรรลุข้อตกลงได้ ก็ต้อง
ดำเนินการขั้นต่อไป (ฉธบ. 20:10-12)

พระเจ้าทรงจัดการกับอียิปต์ด้วยวิธีนี้ มีผู้พยายามหาทางออกอย่างสันติ แต่ทุ
ดโมสไม่ยอมรับ เมื่อถึงเวลาจึงต้องลงมือดำเนินการ

เมื่อภัยพิบัติเกิดขึ้น ไม่มีพระเจ้าองค์ใดในวิหารอันกว้างใหญ่ของอียิปต์ที่จะ
ปกป้องอียิปต์จากอำนาจของพระเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวได้

การเริ่มต้น:

- ➡ การต่อสู้กันของงูจากไม้เท้าของโมเสส (อพยพ 7:8-12)
- ➡ จิตใจที่แข็งกระด้าง (อพยพ 7:13)

ภัยพิบัติ:

- ➡ ภัยพิบัติเริ่มแรก 3 ประการ (อพยพ 7:14-8:19)
- ➡ ภัยพิบัติรุนแรงขึ้นต่อมา 3 ประการ (อพยพ 8:20-9:12)
- ➡ ภัยพิบัติรุนแรงมาก 3 ประการ (อพยพ 9:13-10:29)

การเริ่มต้น

การต่อสู้กันของงู จากไม้เท้าของโมเสส

“เมื่อเขาต่างคนต่างโยนไม้เท้าลง ไม้เท้าเหล่านั้นก็กลายเป็นงู แต่ไม้เท้าของอาโรนกลืนไม้เท้าของพวกเขาเสียสิ้น”
(อพย. 7:12)

พระเจ้าทรงสำแดงว่าการปลดปล่อยอิสราเอลเป็นสงครามที่พระองค์ได้
ทรงต่อสู้ด้วยพระองค์เองกับเทพเจ้าของอียิปต์ (อพยพ 12:12; กันดารวิถี
33:4)

บนมงกุฎซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจนั้น ฟาโรห์ทรงสวมรูปงูเห่าอันงดงามซึ่ง
เป็นตัวแทนของเทพีอูเตียต

โดยการเปลี่ยนไม้เท้าให้กลายเป็นงู พระเจ้าทรงทำลายเทพีองค์นี้โดยตรง
(อพยพ 7:10) ว่านางจะสามารถปกป้องฟาโรห์ได้หรือไม่?

ซาตานเลียนแบบปาฏิหาริย์ผ่านทางนักมายากล (อพยพ 7:11) แต่ซาตานไม่
สามารถสร้างชีวิตได้ งูของมันเป็นเหมือนงูเท่านั้น อย่างไรก็ตาม พระเจ้าทรง
สร้างงูที่มีชีวิต ซึ่งสามารถกินสิ่งมีชีวิตที่ไม่มีชีวิตได้ (อพยพ 7:12)

ดังนั้น พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์ ไม่ใช่เป็นแบบเทพเจ้าของอียิปต์
แต่ทรงเป็นผู้ครอบครองอำนาจและสิทธิอำนาจสูงสุด

จิตใจที่แข็งกระด้าง

“ถึงกระนั้นพระทัยของฟาโรห์ก็ยังกระด้างไม่ยอมฟังเขาทั้งสอง จึ่งดังที่พระยาห์เวห์ตรัสไว้แล้ว” (อพย. 7:13)

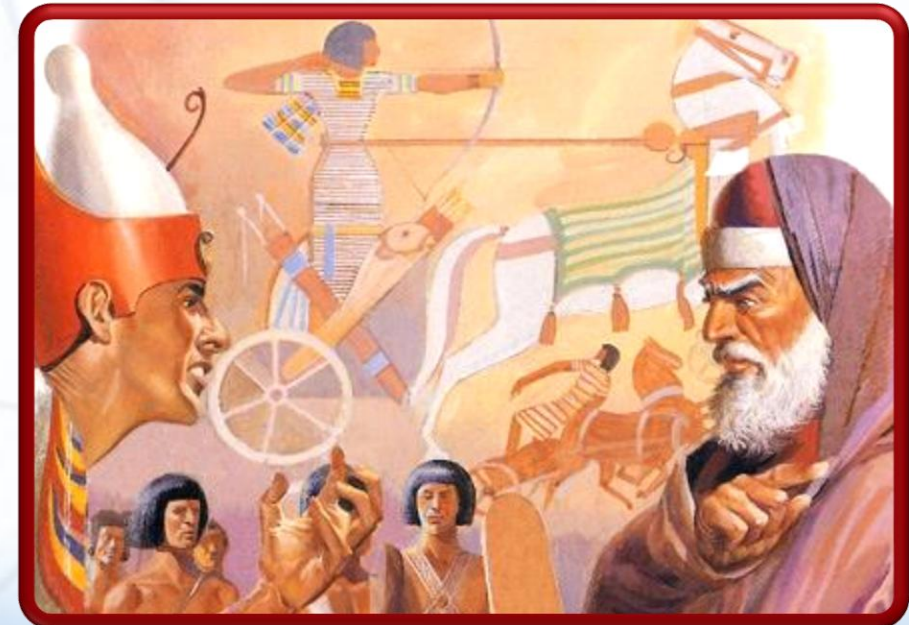
ในหนังสืออพยพ กล่าวไว้ 9 ครั้งว่าพระเจ้าทรงทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้าง (อพยพ 4:21; 7:3; 9:12; 10:1; 10:20; 10:27; 11:10; 14:4; 14:8) และอีก 9 ครั้งกล่าวว่าฟาโรห์เองก็ทำให้พระทัยของพระองค์แข็งกระด้าง (อพยพ 7:13; 7:14; 7:22; 8:15; 8:19; 8:32; 9:7; 9:34; 9:35) แล้ว! ใครกันที่ทำให้พระทัยของฟาโรห์แข็งกระด้าง?

หลังจากภัยพิบัติห้าประการแรก มีการระบุอย่างชัดเจนว่าฟาโรห์ทำให้พระทัยของพระองค์แข็งกระด้าง กล่าวคือ พระองค์ปฏิเสธที่จะตอบรับการทรงเรียกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงเรียกร้องให้ปลดปล่อยอิสราเอลเป็นอิสระ

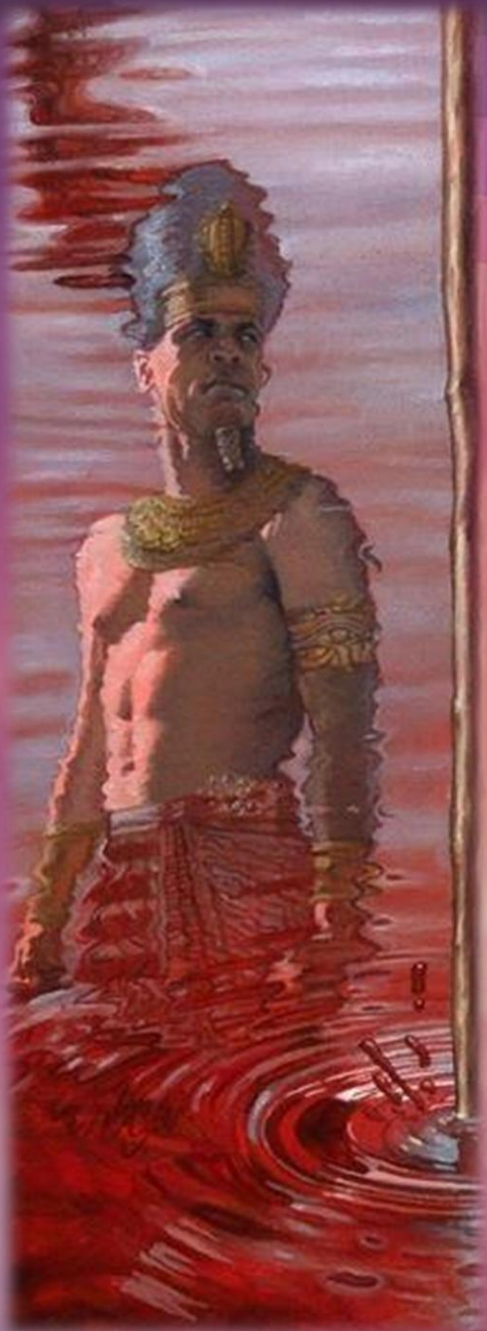
หลังจากภัยพิบัติประการที่หก พระเจ้าทรงทำให้พระทัยแข็งกระด้าง (อพยพ 9:12) ฟาโรห์ดูเหมือนจะผ่านพ้นจุดเปลี่ยนแห่งการกลับใจไปแล้ว อย่างไรก็ตาม ในภัยพิบัติครั้งที่เจ็ด เขาได้รับโอกาสอีกครั้ง แต่เขาก็กลับใจแข็งกระด้างอีกครั้ง (อพยพ 9:34-35)

นับแต่นั้นเป็นต้นมา ชะตากรรมของเขาถูกผนึกไว้ พระเจ้าทรงทำให้ใจของฟาโรห์แข็งกระด้าง เพราะฟาโรห์เองทรงตัดสินใจอย่างแน่วแน่แล้วว่าที่จะไม่กลับใจ

“ทุกครั้งที่เราปฏิเสธแสงสว่างของพระเจ้า พระองค์ก็ทรงสำแดงฤทธานุภาพของพระองค์อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น แต่ความดีอันของฟาโรห์กลับทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ ในทุก ๆ ครั้งที่ทรงแสดงฤทธานุภาพและฤทธานุภาพของพระเจ้าแห่งสวรรค์ จนกระทั่งลูกศรแห่งพระเมตตาสุดท้ายจากแหล่งธนูอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์นั้นหมดลง ทันใดนั้นจิตใจของฟาโรห์ก็แข็งกระด้างอย่างที่สุดด้วยการต่อต้านอย่างไม่ลดละของพระองค์เอง ฟาโรห์หว่านความดีอัน และพระองค์ก็ทรงเก็บเกี่ยวผลจากความดีอันนั้นในพระอุปนิสัยของพระองค์ พระเจ้าไม่สามารถทำอะไรได้มากกว่านี้เพื่อให้น้ำวฟาโรห์ เพราะพระองค์ถูกปิดกั้นด้วยความดีอันและอคติ ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่อาจเข้าถึงพระทัยของพระองค์ได้ ฟาโรห์ถูกปล่อยปละละเลยต่อความไม่เชื่อและความแข็งกระด้างของพระทัยของพระองค์เอง”

ภัยพิบัติ

ภัยพิบัติที่หนึ่ง (เริ่มต้น): โลหิต

“พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า “เจ้าจะรู้ว่าเราคือยาห์เวห์โดยการกระทำนี้” นี่แน่ะ ข้าพระบาทจะเอาไม้เท้าในมือของข้าพระบาทฟาดน้ำในแม่น้ำไนล์ น้ำนั้นจะกลายเป็นเลือด” อพย. 7:17

ฮาปี , เทพ
เจ้าแห่ง
แม่น้ำไนล์

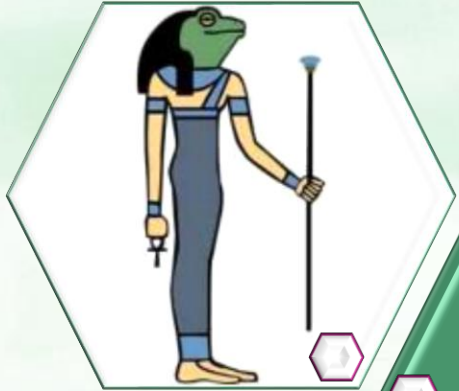
อพยพ 7:14-25

แม่น้ำไนล์และน้ำท่วมริมฝั่งได้ให้กำเนิดชีวิตแก่ประเทศอียิปต์ แต่ใครกันที่เป็นผู้สร้างแหล่งน้ำ? นักมายากลได้จำลองการเปลี่ยนแปลงของสายน้ำ แต่พวกเขาไม่สามารถย้อนกลับการเปลี่ยนแปลงนั้นได้

ภัยพิบัติที่สอง (เริ่มต้น): กบ

“แล้วพระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงบอกอาโรนให้เหยียดมือที่ถือไม้เท้าออกเหนือแม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง ให้ฝูงกบขึ้นมาบนแผ่นดินอียิปต์” อพย. 8:5

เฮเกตet, พระ
เจ้าแห่งกบ

อพยพ 8:1-15

พวกนักมายากลก็เลียนแบบภัยพิบัตินี้อีกครั้ง แต่ก็ไม่สามารถหยุดยั้งมันได้

ภัยพิบัติที่สาม (เริ่มต้น) : ตัวรึ้น

“พระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงบอกอาโรนว่า ‘จงยื่นไม้เท้าตีมงคลีดินให้กลายเป็นตัวรึ้นทั่วแผ่นดินอียิปต์’ ”” อพย. 8:16

เกบ, เทพเจ้า
แห่งแผ่นดิน

อพยพ 8:16-19

พระเจ้าทรงสร้างชีวิตจากมงคลีดิน (ปฐมกาล 1:24) งั้นหรือ? ไม่ต้องสงสัยอีกต่อไปเกี่ยวกับต้นกำเนิดของภัยพิบัติ: “นี่คือพระหัตถ์ของพระเจ้า” (อพยพ 8:19) และในที่สุดเหล่านักเวทมนตร์ก็เจียบไป

ภัยพิบัติที่สี่ (เริ่มรุนแรง): เหลือบ

“แล้วพระยาห์เวห์ก็ทรงทำดั่งนั้น เหลือบฝูงใหญ่มากเข้าไปในพระราชวังของฟาโรห์ ในบ้านเรือนข้าราชการ และทั่วแผ่นดินอียิปต์ แผ่นดินก็เสียหายย่อยยับเพราะฝูงเหลือบ” อพย. 8:24

อูซิท, เทพเจ้า
แห่งแมลง

อพยพ 8:20-32.

เป็นครั้งแรกที่ชาวอิสราเอลได้รับการปกป้องจากโรคระบาด เรื่องนี้ทำให้ฟาโรห์ต้องเจรจาทอรอง แต่สุดท้าย เขาก็ไม่สามารถทำตามข้อตกลงได้

ภัยพิบัติที่ห้า (เริ่มรุนแรง): ปศุสัตว์ล้มตาย

“นี่แน่ะ พระหัตถ์ของพระยาห์เวห์จะทำให้ฝูงปศุสัตว์ในทุ่งนา ฝูงม้า ฝูงลา ฝูงอูฐ ฝูงโค และฝูงแพะแกะ เป็นโรคระบาดร้ายแรง”

อพยพ. 9:3

คนูม, เทพเจ้า
แห่งการสร้าง

อพยพ 9:1-7.

เทพเจ้าหลายองค์มีหัวเป็นสัตว์ ดังนั้นภัยพิบัติครั้งนี้
จึงเป็นการทำให้เทพเจ้าเหล่านั้นต้องพ่ายแพ้

ภัยพิบัติที่หก (เริ่มรุนแรง): หวีผี

“ท่านทั้งสองจึงกำเขม่าจากเตาไปยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์ฟาโรห์ พอโมเสสขัดเขม่าขึ้นไปในท้องฟ้า เขม่านั้นก็ทำให้เกิดฝีพุพองแตกลามไปทั้งตัวคนและสัตว์” อพยพ 9:10

เซกเมต, เทพเจ้า
แห่งการรักษา

อพยพ 9: 8-12

แม้แต่นักเวทมนตร์ก็รักษาตัวเองไม่ได้ (อพยพ 9:11) ฟาโรห์ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าภัยพิบัติเหล่านั้นมาจากไหน แต่เขาตัดสินใจไม่ก้มหัวให้พระเจ้า และพระเจ้าทรงปล่อยให้เขาเก็บเกี่ยวผลแห่งการกบฏของเขา (อพยพ 9:12)

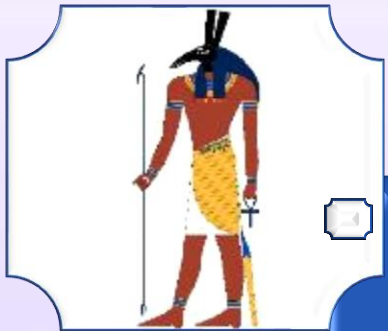
ภัยพิบัติที่เจ็ด (รุนแรงมาก): ลูกเห็บ

“นี่แน่ะ พรุ่งนี้ประมาณเวลานี้ เราจะให้ลูกเห็บตกลงมาอย่างหนัก อย่างที่ไม่เคยมีในอียิปต์ ตั้งแต่เริ่มสร้างบ้านเมืองมาจนบัดนี้”

อพย. 9:18

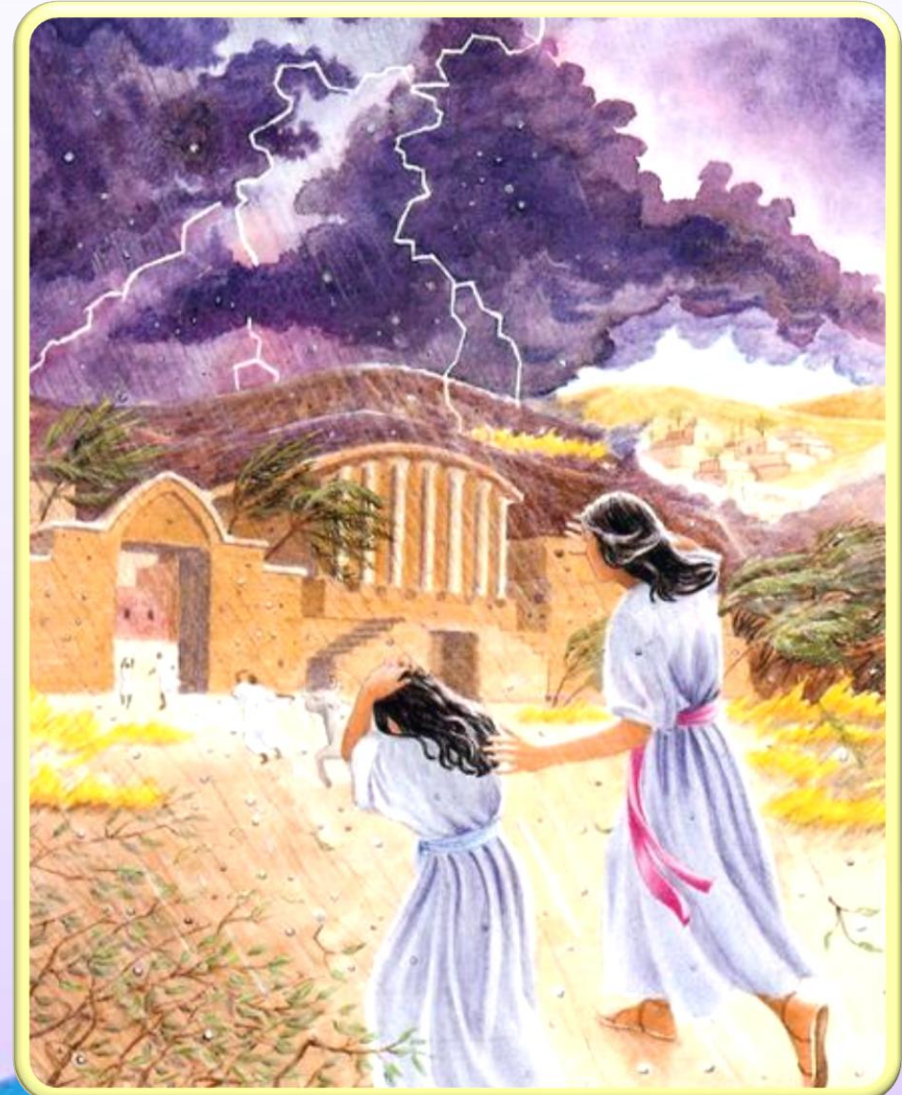
นัท, เทพเจ้าแห่ง
ท้องฟ้า

เซท, เทพเจ้า
แห่งพายุ

อพยพ 9:13-35.

ศรัทธาของชาวอียิปต์ถูกทดสอบ ผู้
ที่เชื่อในพระเจ้าสามารถช่วยชีวิต
คนรับใช้และสัตว์เลี้ยงของตนเอาไว้
ได้ (อพยพ 9:20) แต่ฟาโรห์ไม่เชื่อ
และถึงแม้เขาจะสารภาพบาปแล้ว
แต่คำสารภาพของเขาก็ไม่จริงใจ
(.อพยพ 9:27-30).

ภัยพิบัติที่แปด (รุนแรงมาก): ตั๊กแตน

“ถ้าเจ้าไม่ยอมปล่อยประชากรของเราไป นี่แน่ะ พรุ่งนี้เราจะให้ตั๊กแตนพาทั้งกำเข้ามาในเขตแดนของเจ้า” อพย. 10:4

เนเปอร์, เทพเจ้า
แห่งพืชผล

อพยพ 10:1-20.

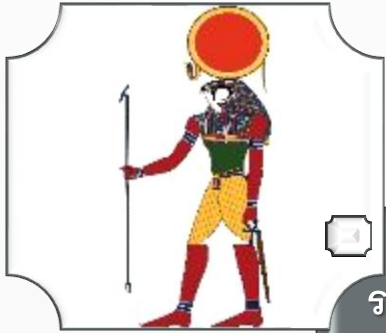
เมื่ออียิปต์ได้รับความเสียหายและ
เดือดร้อน ชาวอียิปต์เองก็ขอร้องฟาโรห์
ให้ปล่อยอิสราเอลไป (อพยพ 10:7)

ภัยพิบัติที่เก้า (รุนแรงมาก): ความมืด

“พระยาห์เวห์ตรัสกับโมเสสว่า “จงชูมือของเจ้าขึ้นสู่ท้องฟ้า เพื่อให้มีความมืดทั่วแผ่นดินอียิปต์ เป็นความมืดจนสัมผัสได้””

อพยพ. 10:21

รา, เทพเจ้าแห่ง
ดวงอาทิตย์

อพยพ 10:21-29.

ชีวิตในอียิปต์หยุดชะงักไปสามวัน (ยกเว้นที่
เมืองโกเชน) พระเจ้าทรงประทานเวลาแห่ง
การไตร่ตรอง ซึ่งฟาโรห์กลับไม่ได้ใช้เวลา
เหล่านี้อย่างคุ้มค่า

“ก่อนเกิดภัยพิบัติแต่ละครั้ง โมเสสได้อธิบายลักษณะและผลกระทบของภัยพิบัตินั้น เพื่อฟาโรห์จะทรงช่วยตนเองให้พ้นจากภัยพิบัตินั้นได้ หากพระองค์ประสงค์ แต่การลงโทษทุกประการที่ถูกปฏิเสธจะตามมาด้วยการลงโทษที่รุนแรงยิ่งขึ้น จนกระทั่งจิตใจอันเย่อหยิ่งของเขาถ่อมตนลง และเขาจะยอมรับว่าพระผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้และทรงพระชนม์อยู่ พระเจ้าจะทรงให้โอกาสชาวอียิปต์ได้เห็น ว่าสติปัญญาของเหล่าผู้ยิ่งใหญ่เหล่านั้นไร้ค่าเพียงใด และอำนาจของเทพเจ้าของพวกเขาเหล่านั้นอ่อนแอเพียงใด เมื่อขัดต่อพระบัญชาของพระยาห์เวห์ พระองค์จะทรงลงโทษชาวอียิปต์เพราะการบูชารูปเคารพ และปิดปากการโอ้อวดเกี่ยวกับพรที่ได้รับจากเทพเจ้าที่ไร้สติของพวกเขา พระเจ้าจะทรงถวายเกียรติแด่พระนามของพระองค์เอง เพื่อประชาชาติอื่น ๆ จะได้เห็น ได้ยินถึงฤทธานุภาพของพระองค์ และเกรงขามต่อพระราชกิจอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ และเพื่อประชากรของพระองค์จะได้หันเหจากการบูชารูปเคารพและหันมานับถือการพระองค์อย่างบริสุทธิ์ใจ”